RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 83.856 van 6 december 1999
in de zaak A. 88.090/VII-19.907.

In zake : de n.v. ZOUTBEDRIJF VAN DAMME,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. DE SMEDT,
kantoor houdende te LOKEREN,
Roomstraat 40

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. ZOUTBEDRIJF VAN DAMME op 26 november 1999 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 10 november 1999, waarbij het beroep, door derden ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne van 23 augustus 1999 houdende het verlenen aan de verzoekende partij van de milieuvergunning voor het uitbreiden van de exploitatie-uren van een inrichting voor de opslag van zout, gelegen op de percelen kadastraal bekend onder LAARNE, afdeling 2, sectie C, perceelnummer 195/m aan de Hooistraat te Laarne, wordt ingewilligd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 29 november 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 december 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat G. DE SMEDT, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van Bestuurssecretaris I. CORRIJN, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat in de huidige stand van de procedure de gegevens van de zaak zich als volgt aandienen :

1.1. De verzoekende partij exploiteert een opslag- en overslagplaats van zout in Laarne (deelgemeente Kalken), naar eigen zeggen sinds dertig jaar. Nog steeds naar eigen zeggen bestaat de omzet van het bedrijf voor 80% uit de levering van strooizout aan diensten die belast zijn met het berijdbaar houden van de wegen.

De inrichting ligt deels in woongebied, deels in valleigebied. Het nabijgelegen natuurgebied zou als potentieel stiltegebied zijn aangeduid door de Vlaamse Gemeenschap.

1.2. Op 16 juli 1985 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne aan de

n.v. VAN DAMME EN KINDEREN een exploitatievergunning (ARAB-regime) voor de opslag van mazout (3.000 en 6.000 liter ondergronds en 2.500 liter bovengronds), voor een termijn van dertig jaar.

Op 5 mei 1986 verleent het college van burgemeester en schepenen een exploitatievergunning (ARAB-regime) voor de uitbreiding met de opslag van 20.000 ton zout, voor een termijn samenvallend met voornoemd besluit.

Bij toepassing van artikel 44 van het Milieuvergunningsdecreet wordt deze termijn terug-gebracht tot 1 september 2011.

In de vergunning van 5 mei 1986 wordt onder meer volgende vergunningsvoorwaarde opgelegd:

> "Het is verboden tussen 20 en 7 uur lawaai-verwekkende activiteiten te verrichten, evenals handelingen te stellen die van aard zijn de rust van de buren te storen."

De verzoekende partij zegt zelf zich niet aan deze voorwaarde te hebben gehouden teneinde "de veiligheid van het verkeer te verzekeren".

1.3. Sinds enkele jaren zijn er klachten vanwege buurtbewoners en een plaatselijke v.z.w. over lawaai- en verkeershinder door het bedrijf. Het gaat daarbij blijk-baar niet in het bijzonder over nachtelijke hinder.

Als gevolg van deze klachten worden twee-maal, namelijk op 8 juli 1998 en 7 mei 1999, geluids-metingen uitgevoerd door het Provinciaal Centrum voor Milieu-onderzoek. Deze metingen hebben overdag plaats en resulteren in een meetverslag van 31 mei 1999.

Met een brief van 28 juni 1999 laat de provinciegouverneur aan de v.z.w. KOLENA weten dat uit de metingen blijkt dat de VLAREM II-normen bij beide metingen werden overschreden, en dat de vastgestelde hinder zeker niet is te omschrijven als "normale

buurtlast", waarmee wordt verwezen naar een vergunningsvoorwaarde in de vergunning van 5 mei 1986. Hij stelt dat er maatregelen mogelijk zijn om de hinder te beperken, maatregelen die moeten worden genomen op basis van een geluidsstudie door een erkend akoestisch studiebureau. Verder schrijft hij :

> "Derhalve richt ik heden een schrijven aan het Gemeentebestuur van Laarne met het verzoek om de exploitant een dergelijke studie op te leggen, en dit op basis van art. 4.5.4.1. §1 van VLAREM II."

1.4. In mei 1999 vraagt de verzoekende partij een wijziging van de vergunningsvoorwaarden, om eventueel ook ’s nachts te kunnen exploiteren.

Op 23 augustus 1999 verleent het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Laarne vergunning als volgt (artikel 1):

> "(...) worden de exploitatie-uren van het bedrijf uitgebreid tot 24 uur op 24 uur tijdens de vries- en sneeuwdagen (...)".

1.5. Tegen deze beslissing wordt beroep aangetekend door twee buurtbewoners en door de v.z.w. KOLENA.

Er komt een gunstig advies vanwege de afdeling voor ruimtelijke ordening, en ongunstige adviezen vanwege de afdeling milieuvergunningen en de provinciale milieuvergunningsdeskundige. Na het horen van een aantal buurtbewoners en van de verzoekende partij adviseert ook de provinciale milieuvergunningscommissie ongunstig.

1.6. Op 10 november 1999 wordt de bestreden beslissing genomen : de beslissing van het college van burgemeester en schepenen wordt opgeheven.

De essentie van de motivering van de beslissing lijkt de volgende te zijn :

"Overwegende dat het beroep de uitbreiding van de exploitatie-uren betreft tot 24 uur op 24;

Overwegende dat de inrichting volgens het gewestplan 'Gentse en Kanaalzone' gelegen is in een 50 m woongebied, daarna valleigebied; dat het gedeelte van de inrichting gesitueerd binnen het woongebied als complementair met de bestemming beschouwd kan worden; dat het gedeelte gelegen in het valleigebied strijdig is met de bestemming doch in toepassing van art. 43 van het decreet Ruimtelijke Ordening gecoördineerd op 22-10-1996 toegestaan kan worden; dat de dichtste buurwoningen (aan de Hoolstraat en de Uitbergstraat) binnen het 50 m woongebied gelegen zijn; dat het bedrijf eveneens gelegen is binnen het natuurreservaat 'De Kalkense Meersen';

Overwegende dat in het verleden door heel wat omwonenden klachten geuit werden inzake geluidshinder veroorzaakt door allerhande op- en overslagactiviteiten op het bedrijf; dat ook door de VZW KOLENA, een comité voor leefmilieu en natuurbehoud en geallieerd met de Vereniging NATUURRESERVATEN VZW, die eigenaar is van bepaalde percelen in het nabijgelegen natuurreservaat 'De Kalkense Meersen', klacht werd ingediend aangaande geluidshinder en verstoring van het natuurreservaat; dat dit gebied in de loop van 1998 i.o.v. de Vlaamse Gemeenschap werd onderzocht als potentieel stiltegebied; dat uit de meetresultaten van deze akoestische studie blijkt dat er een vrij rustig akoestisch klimaat heerst;

Overwegende dat door het PCM recent (08-07-1998 en 07-05-1999) geluidsmetingen werden uitgevoerd in de buurt van de dichtste vreemde woningen, die gelegen zijn in de onmiddellijke nabijheid van het bedrijf; dat hieruit blijkt dat de vigerende geluidsnorm voor de dagperiode (45 dB(A)) overschreden wordt met 9,6 dB(A); dat daarenboven de norm voor bestaande inrichtingen (45 dB(A)) reeds een vrij ruime norm is; dat uit de resultaten eveneens blijkt dat de geluiden van het bedrijf zeer duidelijk hoorbaar zijn boven het oorspronkelijke omgevingsgeluid en een duidelijke akoestische verstoring in de onmiddellijke omgeving veroorzaken;

Overwegende dat m.b.t. de bestreden uitbreiding van de exploitatie-uren nog dient opgemerkt dat de vigerende geluidsnormen tijdens de avond- en nachtperiode respectievelijk nog 5 en 10 dB(A) strenger zijn, dat de overschrijdingen tijdens de nachtperiode derhalve zullen oplopen tot bijna 20 dB(A); dat onder deze omstandigheden een uitbreiding van de exploitatie-uren dan ook onmogelijk is;

Overwegende dat de exploitant ter zitting van de PMVC beweerde reeds een akoestisch onderzoek met saneringsplan aangevraagd te hebben; dat op grond van dit onderzoek en de eraan gekoppelde saneringen wel een nieuwe aanvraag ingediend kan worden;

Overwegende dat de inrichting rekening houdend met haar kenmerken en omvang, en rekening houdend met de ligging ten overstaan van gebieden die hindergevoelig zijn, een te grote negatieve impact zou hebben op mens en leefmilieu;

Overwegende dat de inrichting milieuhygiënisch niet verenigbaar is met de omgeving; dat de uitbreiding van de exploitatie-uren dient geweigerd te worden".

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende dat de verzoekende partij als eerste middel aanvoert wat volgt :

"Schending van de rechten van verdediging.

1. Doordat verwerende partij het beroep ingesteld door de VZW KOLENA, de heer Peter VEREECKEN en de heer Guido DE MEYER, heeft ingewilligd en hierdoor de wijziging van de milieuvoorwaarden, toegestaan aan verzoekster door het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente LAARNE, heeft opgeheven.

Doordat de beslissing waarbij een vergunning wordt geweigerd, niet vaag en algemeen mag zijn, noch steunen op onjuiste gegevens (R.v.St. DETHIOUX, nr. 10599 van 8 mei 1964 met advies J. HOEFFLER, R.D.J.A., 1964, 99-100; VAN DE CASTEELE, nr. 14342 van 10 november 1970).

De Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen heeft zich echter bij haar beslissing gesteund op onjuiste gegevens, m.n. op een onvolledig meetverslag.

Het meetverslag waar verwerende partij naar verwijst in haar besluit, betreft slechts een momentopname, en kan geenszins worden aanzien als een relevante weergave van de toestand die heerst in de directe omgeving van de exploitatiezetel van verzoekster (...).

Op dit meetverslag dienen volgende opmerkingen te worden gemaakt :

a) de meetposities zijn niet aangeduid op een overzichtelijk liggingsplan; de relatieve afstanden tussen meetposities en geluidsbronnen kunnen niet worden bepaald of nagetrokken.
b) de meetomstandigheden worden onvoldoende gespecifieerd; het verschil tussen beide meetdagen en de respectievelijke meetresultaten kan niet uit de gegevens worden afgeleid;
c) de metingen, zoals opgenomen in het meetverslag, gebeurden op twee verschillende dagen, zijnde 8 juli 1998 en 7 mei 1999, telkens rond 15.00 uur, waarbij in totaal slechts vijf metingen zijn gebeurd. Hieruit dient te worden vastgesteld dat er metingen worden gecombineerd die een verschillende uitvoeringsdatum hebben (bijna één jaar verschil) en anderzijds telkens op hetzelfde ogenblik van de dag plaatsvonden (± 15.00 uur).
d) in casu betrof het slechts momentopnamen die respectievelijk 15 à 20 minuten hebben geduurd (3 van de 5 metingen, de andere metingen duurden slechts 2 à 3 minuten); de meetperiodes zijn zeer klein.
e) het specifiek geluid wordt enkel voor de volledige inrichting bepaald, terwijl het gaat om afzonderlijk identificeerbare geluidsbronnen (voorheftrucks, vrachtwagens, ...).
f) als het gaat om fluctuerend geluid, zoals gedefinieerd in VLAREM II (na de wijzigingen dd. 01-05-1999), dienen de richtwaarden van Bijlage 4.5.5. te worden gebruikt; het feit dat de vastgestelde geluiden langer dan 10 % van de beoordelingsperiode zouden aanhouden (zoals gesteld in het meetverslag), kan niet worden nagegaan aan de hand van metingen die maximaal 20 minuten duurden.
g) de keuze van de parameter op basis waarvan het specifiek geluid wordt bepaald en beoordeeld, is onvoldoende verantwoord;
h) de stelling dat 'bij de bepaling van het equivalent geluidsdrukniveau alle stoorgeluiden werden geëlimineerd', stemt niet overeen met het feit dat de netto meetduur voor 3 van de 5 metingen overeenstemt met de duur tussen begin en einde van de metingen (zie tabel 1 van het meetverslag).
i) het specifiek geluid van de afzonderlijke geluidsbronnen dient bepaald te worden aan de hand van $L_{Aeq,1s}$ waarden, terwijl voldoende lang dient gemeten te worden om te beoordelen of het al dan niet gaat om fluctuerend geluid.

Overeenkomstig bijlage 4.5.1, art. 1 §1 van VLAREM II, dient voor een volledig akoestisch onderzoek, een meetperiode in acht te worden genomen van minstens een volledige dag.

Conform paragraaf twee van voornoemd artikel kan de meetperiode zich uitstrekken over meerdere dagen, al dan niet op elkaar volgende dagen.

Tevens stelt deze paragraaf :

’Voor een volledig akoestisch onderzoek omvat de meetduur ten minste de normale dagelijkse werkduur van de inrichting en is voldoende lang om het omgevingsgeluid te kunnen beoordelen volgens de bepalingen van artikel 5’.

Dit had alleszins een betere weergave gegeven van de beweerde geluidshinder door verzoekster.

De totale werkduur van verzoekster strekt zich immers uit van 7.00 uur ’s ochtends tot 20.00 uur ’s avonds.

Er kan dienvolgens geen rekening worden gehouden met het door de Provincie van Oost-Vlaanderen voorgelegde meetverslag, nu de metingen gebeurden in strijd met de bepalingen van VLAREM II en geen relevante weergave zijn.

Volledigheidshalve wenst verzoekster eveneens te vermelden dat de adviezen waarnaar in de beslissing wordt verwezen, allen eveneens uitgaan van hierboven vernoemd dubieus meetverslag.

Niettegenstaande er noch ’s avonds, noch ’s nachts, enige meting werd gedaan, poneert het besluit van de Bestendige Deputatie dat :

’dat de overschrijdingen tijdens de avond en nachtperiode derhalve zullen oplopen tot bijna 20 dB (A)’.

Teneinde een zodanig ingrijpende beslissing te nemen, zoals de beslissing van de Bestendige Deputatie, is het echter ongehoord een transponantie te maken van de metingen van overdag, naar deze van ’s avonds.

De beslissing van de Bestendige Deputatie is derhalve gesteund op onjuiste gegevens en dient nietig te worden verklaard.

2. Doordat de gemeente Laarne heeft nagelaten tijdig het verzoek aan verzoekster over te maken, zoals haar werd opgedragen door de gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen, zijn de rechten van verdediging geschonden, nu verzoekster niet de mogelijkheid heeft gehad de nodige maatregelen te nemen, naar aanleiding van de geluidsmetingen die gebeurd zijn in de buurt van haar zetel.

Het schrijven aan de VZW KOLENA van de gouverneur van de Provincie Oost-Vlaanderen, dd. 28-06-1999 meldt uitdrukkelijk dat een geluidsstudie dient te gebeuren door een erkend akoestisch studiebureau, en dat hij dit aan verzoekster ging voorleggen, d.m.v. het gemeentebestuur van Laarne.

Het schrijven van de gemeente Laarne, dd. 19-10-1999, (...) heeft verzoekster pas na de hoorzitting ontvangen, zodat zij zich hierop niet kon beroepen, noch enige anticipatie voorzien.

Er werd aan verzoekster zelfs niet de kans gegeven om zelf een akoestisch onderzoek te gelasten, teneinde na te zien welke problemen zich specifiek voordoen en hoe door verzoekster een sanering kan gebeuren. Dient te worden vermeld dat verzoekster op

heden de opdracht heeft gegeven tot de uitvoering van een akoestisch onderzoek.
De rechten van verdediging zijn dan ook grovelijk geschonden.
Inmiddels heeft verzoekster trouwens reeds een aantal door de gouverneur geponeerde voorlopige maatregelen genomen, zoals de plaatsing van een verplaatsbare geluidwerende wand, de vrachtwagens worden enkel binnen (achter gesloten deuren) geladen, ...";

2.1.2.1. Overwegende, wat het eerste onderdeel betreft, dat de verwerende partij in haar nota terecht doet gelden dat de door de verzoekende partij aangebrachte grieven betrekking hebben op het gebrekkig uitvoeren van een "volledig akoestisch onderzoek", terwijl het meetverslag waarnaar de bestendige deputatie in de bestreden beslissing verwijst enkel een "beperkt akoestisch onderzoek" betrof, zoals bedoeld in het ten tijde van de eerste geluidsmeting (8 juli 1998) geldend artikel 4.5.3.1, § 1, van Vlarem II en het thans geldend artikel 4.5.4.1, § 1, van Vlarem II, onderzoek gevoerd naar aanleiding van "ernstige klachten wegens geluidshinder" en bedoeld om uit te maken of er een "volledig akoestisch onderzoek" nodig is; dat de verzoekende partij geen rechtsregel aanduidt die de verwerende partij zou hebben verboden zich bij haar milieuhygiënische beoordeling van de vergunningsaanvraag mede te steunen op de conclusies van dat "beperkt akoestisch onderzoek"; dat zij ook niet aannemelijk maakt dat dit akoestisch onderzoek dusdanige gebreken vertoont dat het redelijkerwijze niet kon leiden tot de conclusie die de verwerende partij eraan heeft verbonden; dat prima facie de door de verwerende partij gevolgde redenering dat, wanneer de exploitatie van een inrichting overdag de richtwaarden voor geluid overschrijdt, zij de lagere richtwaarden die ’s nachts gelden des te meer zal overschrijden, correct lijkt;

2.1.2.2. Overwegende, wat het tweede onderdeel betreft, dat de brief van het gemeentebestuur van Laarne

van 19 oktober 1999 waarbij de verzoekende partij werd verzocht om overeenkomstig artikel 4.5.4.1, § 1, van Vlarem II een geluidsstudie met saneringsplan te laten uitvoeren, niet werd geschreven binnen het raam van de vergunningsaanvraag die tot het bestreden besluit heeft geleid; dat die brief de resultante is van de geluidsmetingen verricht naar aanleiding van klachten van buurtbewoners inzake geluidshinder; dat de vermeende laattijdige mededeling tot het laten uitvoeren van een geluidsonderzoek met saneringsplan het bestreden besluit niet lijkt te kunnen vitiëren; dat, daarenboven, de verzoekende partij reeds bij het indienen van haar vergunningsaanvraag wist dat er klachten waren over geluidshinder; dat niets haar belette -integendeel- zelf reeds een geluidsstudie te laten uitvoeren met als doel ofwel die klachten als ongegrond te verwerpen, ofwel de nodige hinderbeperkende maatregelen te kunnen treffen;

2.1.2.3. Overwegende dat het middel in geen van zijn onderdelen ernstig is;

2.2.1. Overwegende dat de verzoekende partij een tweede middel omschrijft als "algemeen belang versus particulier belang"; dat zij doet gelden dat de bestreden beslissing in strijd is "met het algemeen rechtsbeginsel dat stelt dat het algemeen belang dient te primeren op het persoonlijk belang"; dat zij dat middel als volgt adstrueert :

> "Verzoekster is quasi de enige zoutleverancier aan de verscheidene gemeenten en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, waardoor ongeveer 80% van alle Vlaamse wegen wordt vrijgehouden bij vries- en sneeuwdagen.
> Het zout dient aan de cliënten van verzoekster onmiddellijk te worden geleverd; de omstandigheden lenen er zich niet toe de strooidiensten enkel in te zetten tijdens de normale werkuren.
> Er anders over oordelen zou catastrofale gevolgen kunnen hebben, een E40 of E17 zonder bestrooiing bij ijzel of sneeuw heeft nefaste gevolgen.

Hieruit dient te worden besloten dat de exploitatie van verzoekster kadert in het dienen van het algemeen belang.

Terwijl de beslissing van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen enkel een particulier belang heeft gediend, met name dat van de VZW KOLENA, de heer Peter VEREECKEN en de heer Guido DE MEYER";

2.2.2. Overwegende dat de door de verzoekende partij aangevoerde stelling dat haar activiteiten, te weten het leveren van strooizout, het algemeen belang zou dienen, niet wegneemt dat de milieuvergunningverlenende overheid haar opdracht, verleend bij het milieuvergunningsdecreet, dient na te komen; dat zij met name onder meer diende te beoordelen of de hinder die zou worden veroorzaakt door de wijziging van de vergunningsvoorwaarden binnen aanvaardbare perken blijft; dat het middel niet ernstig is;

2.3.1. Overwegende dat de verzoekende partij als derde middel de "schending van de redelijkheidsnorm" aanvoert,

"Doordat verwerende partij het beroep ingesteld door de VZW KOLENA, de heer Peter VEREECKEN en de heer Guido DE MEYER, heeft ingewilligd en dienvolgens de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Laarne heeft gewijzigd, heeft zij de redelijkheidsnorm geschonden.

Doordat de beslissingen van de administratieve overheden de toets aan de norm van de redelijkheid dienen te doorstaan.

Terwijl de administratieve overheden in alle redelijkheid tot de belangenafweging moeten zijn gekomen, dient in huidig geval te worden vastgesteld dat de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen niet in alle redelijkheid tot de kwestieuze beslissing is gekomen.

De beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Laarne, werd opgeheven, daar een zestal bewoners zich hadden verzet tegen een verruiming van de exploitatie van verzoekster.

Door verzoekende partij werd aan de administratieve overheid die de bestreden beslissing heeft genomen een lijst voorgelegd van 29 personen, die eveneens in een straal van 100 m rond de uitbatingszetel van

verzoekster wonen, die zich niet stoorden aan een uitbreiding van de exploitatie-uren.
Hiernaast dient eveneens rekening te worden gehouden met het feit dat de uitbreiding van de exploitatie door verzoekster slechts een tien tot vijftien dagen op jaarbasis bedraagt.
Er bestaat in casu een kennelijke wanverhouding tussen de aan verzoekster opgelegde sanctie en het voordeel dat dit aan éénieder zal bieden";

2.3.2. Overwegende dat het gegeven dat slechts "een zestal bewoners" zich hebben verzet tegen een uitbreiding van de exploitatie-uren, terwijl 29 personen daar geen bezwaar tegen hadden, niet meebrengt dat het gegrond bevinden van het administratief beroep ingesteld tegen de in eerste aanleg verleende vergunning de redelijkheidsnorm schendt; dat het al dan niet terecht gegrond bevinden van een administratief beroep tegen een milieuvergunning niet afhankelijk is van het aantal beroepsindieners; dat het immers de plicht is van de overheid te waken over de vrijwaring van de toekomstige realisatie van de bestemming van het gebied; dat te dezen de milieuvergunningverlenende overheid tot de bevinding is gekomen dat de inrichting van de verzoekende partij overdag op het vlak van de geluidshinder niet voldoet aan de bepalingen van Vlarem II; dat het niet kennelijk onredelijk lijkt dat in dergelijk geval de uitbreiding van de exploitatie-uren tot 24 op 24 uur niet wordt toegestaan, ook al gaat het slechts om "een tien tot vijftien dagen op jaar-basis"; dat het middel niet ernstig is;

2.4. Overwegende dat geen der aangevoerde middelen ernstig is; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op zeven-duizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes december 1900 negenennegentig, door :

Mevr. M.-R. BRACKE, kamervoorzitter,
Mevr. A. WIJNANTS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**